

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/75/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620200152
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7620200152.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Aleny Mikovej v právnom spore žalobcu: A. B., C. XX, D. E., nar. XX.X.XXXX, zást. advokát JUDr. Michal Michalovčík, Svidník, Makovická 20, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zást. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, za ktorého ako konateľ koná advokátka JUDr. Andrea Cviková, o určenie, že zmluvné podmienky sú neprijateľné a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 13Csp/2/2020 - 74 zo 4. mája 2021

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom rozsahu, t. j. okrem výroku o určení zmluvnej podmienky v dohode o poskytovaní služieb za neprijateľnú.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví určil, že (výrok I.) zmluvná podmienka v zmluve č. XXXXXXXXXXXX z 26.8.2014 o revolvingovom úvere v bode 8., ods. 8.1. o povinnosti dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) „v prípade jeho omeškania s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa dohody o poskytovaní služieb, ak táto bude uzavretá, zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 16,6 % p. a.)“ a v prípade „ak z dôvodu omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako 3 mesiace sa stali podľa čl. 13 ods. 13.1. písm. a) tejto zmluvy RÚ okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy a/alebo dohody o poskytovaní služieb, dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p. a.)“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a že neprijateľnou je aj (výrok II.) zmluvná podmienka dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX z 26.8.2014 v bode I., ods. 7.1. v znení „zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumy poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“ Výrokom III. žalovanému uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť 1 707,44 € s úrokmi z omeškania 5 % p. a. od 4.6.2020 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a ďalším výrokom žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo zistenia, že sporové strany 26.8.2014 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj len ako „revolvingový úver“ alebo aj len ako „zmluva“), na základe ktorej žalobcovi ako dlžníkovi (ďalej aj len ako „dlžník“) žalovaným ako veriteľom (ďalej aj len ako „veriteľ“)

mal byť poskytnutý úver vo výške 1 500 €, ktorý tento žalobcovi sa zaviazal vrátiť spolu s úrokmi vo forme mesačných splátok v celkovom počte 36 po 53,25 € (bez splátky za odplatu), pričom ako celkovú čiastku mal zaplatiť 1 967 €; RPMN bola 20,91 %, ročná úroková sadzba 18,03 %, priemerná RPMN 44,06 %. V prípadoch a vo výške uvedenej v bode 8.1 a čl. 13 ods. 13.1. písm. a) zmluvy v znení, ako o tom rozhodol súd vo výroku I. napadnutého rozsudku, dlžník veriteľovi mal zaplatiť zmluvnú pokutu. Údaj o dátume splatnosti prvej splátky úveru (1.10.2014), ako aj termín poslednej splátky (1.9.2017) sú obsiahnuté v oznámení veriteľa o schválení úveru.

3. Odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody č. XXXXXXXXXX o poskytovaní služieb (ďalej aj len ako „dohoda“), ktorú strany ako formulárovú zmluvu na samostatnom formulári uzavreli rovnako 26.8.2014, bola 1 310,40 €. Žalobca sa zaviazal túto žalovanému uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach spolu so splátkami úveru a úrokov celkovo po 89,65 €. Vzhľadom na to, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný žalobcovi na jeho účet namiesto 1 500 € poukázal iba 1 450 € a rozdiel 50 €, ktoré žalobcovi neposkytol, ale započítal si ich ako poplatok za poskytnutie úveru, pričom aj tento poplatok bol zahrnutý do celkovej sumy poskytnutého úveru, súd mal za to, že takýto spôsob určenia celkovej výšky úveru a v nadväznosti na to následné určenie RPMN, boli realizované v rozpore s eurokonformným výkladom príslušných ustanovení Smernice 2008/48/ES z 23.4.2008 a v nadväznosti na to aj v rozpore s ustanovením zákona č. 129/2010 Z. z., pretože takýto postup zaúčtovania poplatku vedie k podhodnoteniu RPMN. V danom prípade napriek tomu, že žalovaný žalobcovi poskytol úver znížený o výšku tohto poplatku, žalovaný od žalobcu si aj tento poplatok uplatňuje opätovne, keďže od neho žiada celkovú čiastku 1 967 €, čo je presne o 50 € viac, ako 36 x 89,65 (1 917).

4. Ďalej súd uzavrel, že v dôsledku toho, že úver bol poskytnutý len vo výške 1 450 €, v zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa je uvedený aj údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru [§9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.], a na tento je preto potrebné hľadieť tak, ako keby v zmluve absentoval, v dôsledku čoho v zmysle §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

5. S argumentom žalovaného, že do celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady vyplývajúce z dohody o poskytnutí služieb dôvodiac, že uzavretie dohody bolo voliteľné a nepredstavovalo podmienku pre získanie úveru, súd s poukazom na ustanovenie §2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. sa nestotožnil konštatujúc, že celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, vrátane provízie a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré veriteľovi sú známe, okrem notárskych poplatkov, pričom z takto formulovaného znenia zákonného ustanovenia nevyplýva, žeby náklady vyplývajúce z dohody o poskytovaní služieb sa nemali považovať za náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, a teda že by nemali byť ani zahrnuté do príslušných výpočtov či už RPMN alebo aj do celkovej čiastky vymedzenej v §2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. Uzavrel, že pokiaľ zmluvné strany sa dohodli, že spotrebiteľ splátky plynúce z dohody o poskytovaní služieb bude uhrádzať v súvislosti s touto zmluvou o spotrebiteľskom úvere, tak uhrádzať ich musí a splátky týchto nákladov sa musia vnímať ako poplatok akéhokoľvek druhu, ktorý musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Tak súd konštatoval, že aj z toho dôvodu v zmluve o revolvingovom úvere nesprávne je vedená aj ročná percentuálna miera nákladov, ktorá preto nezodpovedá skutočnému stavu, ale je uvedená v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, pretože sa uvádzala nižšia, než aká v skutočnosti bola.

6. Pokiaľ pri výške reálne poskytnutého úveru 1 450 € a mesačných splátkach po 89,65 € x 36 mesiacov žalobca mal zaplatiť spolu 3 227,40 €, podľa záverov súdu vychádzajúc z výpočtu podľa verejne dostupnej interaktívnej kalkulačky RPMN je 83,29 %, a nie v zmluve deklarovaných 20,91 %. Prihliadajúc na to, že v zmluve je deklarovaná nesprávne nižšia RPMN, uzavrel, že táto je v neprospech spotrebiteľa a v dôsledku toho v zmysle §11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, t. j. žalobca žalovanému je povinný vrátiť len poskytnutých 1 450 €.

7. Z týchto dôvodov vzhľadom na to, že v konaní nebolo medzi stranami sporným, že formou zrážok zo mzdy žalobcu tento žalovanému plnil 3 157,44 €, súd mal za nepochybné, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu v rozsahu 1 707,44 € (3 157,44 – 1 450) a žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia titulom istiny vo výške 1 707,44 € preto vyhovel.

8. Úroky z omeškania žalobcovi priznal v súlade s §517 ods. 2 o. z. a §3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., počiatok omeškania žalovaného so zaplatením istiny 1 707,44 € odvíjajúc odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy žalobcu na plnenie (§563 o. z.) dňom 3.6.2020.

9. S námietkou žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení s odkazom na dôvody uznesenia NS SR vo veci 6Cdo/27/2018 z 28.3.2019 súd sa vysporiadal tak, že v danom prípade nejde o určovací žalobu v zmysle §137 písm. c) CSP, ale ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktoré má podklad v osobitných predpisoch (§53 ods. 1, ods. 4 a ods. 5 a §53a o. z. a §3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť ani preukazovať naliehavý právny záujem na žalobcom požadovanom určení a zmluvnú podmienku týkajúcu sa zmluvnej pokuty, ako aj zmluvnú podmienku týkajúcu sa odplaty za služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb vyhodnotil ako podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté a ktoré spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a dospel k záveru, že sú preto neprijateľnými, teda neplatnými zmluvnými podmienkami.

10. Dojednanie zakladajúce nárok veriteľa na zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne z dlžnej obsiahnuté v bode 8.1 štandardne formulárovej, žalovaným ako veriteľom vopred pripravenej zmluvy o úvere, ktorej obsah žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, pretože zmluvu mohol len podpísať v takom znení, ako veriteľ vopred ju pripravil, súd nepovažoval za individuálne dojednané, keďže žalovaný v konaní nepreukázal, že toto dojednanie by bolo individuálnym dojednaním (§53 ods. 2 a ods. 3 o. z.). Dané zmluvné dojednanie hodnotil ako zmluvné dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to z dôvodu, že ide o osobitnú formu plnenia pre prípad omeškania, čím popri úrokoch z omeškania dochádza k viacnásobnému postihu spotrebiteľa za to isté omeškanie, keďže právo na zmluvnú pokutu vzniká jednak pri omeškaní so splátkou úveru, ako aj pri omeškaní so splátkou poplatku za službu v zmysle dohody. Poplatok za služby v zmysle dohody spotrebiteľ mal pritom zaplatiť vopred, t. j. ešte v čase, kedy ani nebolo zrejmé, či počas trvania úverového vzťahu spotrebiteľ o službu bude vôbec žiadať, okrem toho veriteľ si ho uplatňuje viacnásobne a ešte aj služby, ktoré sú bežne administratívnymi úkonmi spojenými so správou úveru. S odôvodnením, že cenou za poskytnutie úveru je zmluvný úrok, ktorý dlžník je povinný platiť, akékoľvek ďalšie spočítavanie poskytnutia úveru veriteľom, či poplatok za správu úveru súdu sa javil ako neprimeraná výhoda v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Okrem toho výšku tohto poplatku, ktorý tvorí až 90,37 % istiny reálne poskytnutého úveru, súd považuje za neprimerane vysokú, dojednanú v rozpore s dobrými mravmi (§39 o. z.).

11. Vo veci plne úspešnému žalobcovi v súlade so zásadou úspechu strany v konaní ustanovenej v §255 ods. 1 CSP priznal plnú náhradu trov konania.

12. Proti tomuto rozsudku, proti jeho výroku o určení, že je neprijateľná zmluvná podmienka zmluvy o revolvingovom úvere v bode č. 8. ods. 8.1 týkajúca sa zmluvnej pokuty a proti výroku o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie s príslušenstvom, žalovaný podáva odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. S poukazom na ustanovenie §53 ods. 1 o. z. odvolateľ namieta, že zmluvnú podmienku za neprijateľnú nemožno určiť jedine na základe toho, že nebola individuálne dohodnutá, ale len vtedy, ak zároveň aj spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Argumentuje, že popri úrokoch z omeškania môžu existovať aj iné sankcie za omeškanie a môže preto dôjsť aj k viacnásobnému postihnutiu spotrebiteľa za omeškanie, len pre všetky sankcie spojené s omeškaním existuje horná hranica ustanovená v §53b ods. 1 o. z. a §3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., do akej výška všetkých sankcií je prípustná a preto pokiaľ ide o úpravu zákonom povolenú, nemôže ísť o značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán ku škode spotrebiteľa.

13. Odvolateľ sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ani pokiaľ ho súd zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia. Závery súdu v tomto smere podľa odvolateľa sú založené na nesprávnom predpoklade, že poplatok za úver (50 € – pozn. odvolacieho súdu) do sumy úveru bol zahrnutý. Ide pritom o nepravdivú a skutkovo neodôvodnenú domnienku, súd tento svoj záver nekonkretizoval skutkovými zisteniami. V danom prípade poplatok za úver je súčasťou celkových nákladov, čo vyplýva z úverovej zmluvy, kde je uvedené „celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť“ (t. j. úver + úroky za

celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) je 1 967 €“, pričom poplatok za úver bol uhradený započítaním so sumou úveru. Odvolateľ za nepravdivý a za dôkazmi nepodložený považuje záver súdu, že žalovaný napriek započítaniu poplatok za poskytnutie úveru si uplatňuje opätovne. Bráni sa, že veriteľ poplatok „opätovne neuplatňuje“, len ako súčasť celkových nákladov ho musí zohľadniť, pričom ide o pojem, ktorého obsah určuje zákon. Podľa odvolateľa zo 64. odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku pritom vyplýva, že súd si zamieňa pojmy celkové náklady a celková čiastka na zaplatenie. Závery súdu o RPMN považuje za nezákonné, pretože pri jej výpočte tento postupoval podľa akejsi verejne dostupnej kalkulačky, ktorá nezodpovedá zákonným kritériám, zákon č. 129/2010 Z. z. neodkazuje na akýkoľvek cez internet verejne dostupný spôsob výpočtu RPMN.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu. Zotrváva na svojich predchádzajúcich tvrdeniach vo veci, že predmetné zmluvné ustanovenie bod 8. ods. 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere neprípustne umožňuje dlžníka sankcionovať dvakrát, raz, keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz, keď je v omeškaní úhrady mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Okrem toho z obsahu predmetného ustanovenia navyše nie je zrejmé ani to, dokedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítať. V danom prípade dochádza k zdvojeniu sankcie za omeškania v rozpore s §517 ods. 2 o. z., ktorý je kogentným ustanovením presne vymedzujúcim maximálnu výšku úroku z omeškania a zároveň aj prevyšujúci horný limit podľa §3a ods. 1 NV č. 87/1995 Z. z. (trojnásobok zákonných úrokov z omeškania). Poukazuje na rozsudok Okresného súdu Rožňava vo veci 12Csp/46/2017 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, ktorým takéto zmluvné podmienky už boli právoplatne vyhlásené za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti.

15. Trvá na svojom aj pokiaľ ide o skutkové tvrdenie o opakovanom zaúčtovaní poplatku vo výške 50 € tým, že žalovaný poskytnutý úver o týchto 50 € automaticky znížil, žalobca ako dlžník (spotrebiteľ) túto sumu reálne neobdržal; keď žalobca mal záujem o poskytnutie úveru, musel pristúpiť na všetky zmluvné podmienky bez možnosti privodiť ich zmenu, pričom musel prijať aj ostatné podmienky zmluvného vzťahu určené dodávateľom vrátane poplatkov. Zmluvná podmienka o poplatku za poskytnutie úveru je zakomponovaná do textu zmluvy a je súčasťou vopred pripravenej formulárovej zmluvy, nebola so žalobcom individuálne dohodnutá. Odplata podľa dohody o poskytnutí služieb podľa žalovaného do RPMN sa nezapočítava, pretože išlo o dobrovoľné služby, hoci žalobca tieto si nevymienil, ale zo strany žalovaného mu boli nanútené a v žiadnom prípade nemožno hovoriť ani o dobrovoľnosti na strane žalobcu ako spotrebiteľa.

16. Odvolateľ v odvolacej replike zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a na odvolaní. Žalovaný, ktorého zástupcovi odvolacia replika žalobcu bola doručená 8.9.2021, nevyužil svoje zákonné právo a k tejto odvolaciu dupliku nepodal. Žiadna zo strán ďalšie vyjadrenie vo veci neurobila.

17. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné (§34 a §355 a nasl. CSP o odvolaní).

18. Odvolanie žalovaného nesmeruje proti výroku II. rozsudku, ktorým súd určil, že zmluvná podmienka dohody o poskytovaní služieb uvedená v jej bode I., ods. 7.1. je neprijateľná. Rozsudok v tomto výroku nadobudol preto právoplatnosť a tento nemohol byť preto predmetom odvolacieho prieskumu. Predmetom odvolacieho prieskumu bol preto len výrok I. rozsudku, ktorým súd za neprijateľnú určil zmluvnú podmienku zmluvy o revolvingovom úvere v jej bode 8., ods. 8.1., jeho výrok III. o peňažnom plnení a závisiaci výrok o trovách konania (§367 ods. 1 a 3 CSP).

19. Súd prvej inštancie vo veci dokazovanie vykonal v potrebnom rozsahu, na základe neho náležite zistil všetky rozhodujúce skutočnosti. Skutkový stav vyhodnotil podľa zásad ustanovených v §191 ods. 1 CSP a na základe neho vo veci aj správne rozhodol. V konaní nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd postupom podľa §387 ods. 1 CSP rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny preto potvrdil vrátane závisiaceho, správneho a zákonného výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu strany v konaní (§255 ods. 1 CSP).

20. Rozsudok odvolacieho súdu verejne bol vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 22.2.2023 o 9.35 hodine v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II. poschodie. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 10.2.2023 boli zverejnené na úradnej tabuli odvolacieho súdu a tiež na jeho webovej stránke (§219 ods. 1 a 3 za použitia §378 CSP).

21. Napadnutý rozsudok z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je plne akceptovateľný, presvedčivý, jasný a zrozumiteľný. V odôvodnení rozsudku súd dal odpovede na všetky otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, dostatočne a presvedčivo objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu po oboznámení s dôvodmi napadnutého rozsudku, ako aj s obsahom a dôvodmi odvolania, nezistil žiaden dôvod, aby od týchto sa odchýlil. Naopak, odvolací súd s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie, ako tieto zhora sú odvolacím súdom reprodukované, v celom rozsahu sa stotožnil a v odôvodnení svojho rozsudku v súlade s §387 ods. 2 CSP sa preto obmedzuje len na konštatovanie ich správnosti, ktoré vo svojom odôvodnení nadbytočne preto už neopakuje.

22. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie námietky odvolateľa odvolací súd dopĺňa.

23. V zmysle zmluvnej podmienky obsiahnutej v bode 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere zmluvnú pokutu spotrebiteľ v omeškaní v danom prípade bezpochyby je povinný platiť dvakrát, pretože jedno a to isté porušenie jeho zmluvnej povinnosti povinnosťou platiť zmluvnú pokutu je sankcionované dvomi sankciami. Raz zmluvnú pokutu spotrebiteľ platí, keď je v omeškaní s plnením mesačnej splátky (1. veta daného dojednania) a druhý raz ju platí, keď omeškaní s plnením mesačnej splátky trvá viac ako tri mesiace (2. veta daného dojednania). Faktom preto je, že pre jedno a to isté porušenie svojich zmluvných povinností (splátky platiť riadne a včas) spotrebiteľ v danom prípade sankcionovaný povinnosťou platiť zmluvnú pokutu je dvakrát, čo nad akúkoľvek pochybnosť je značnou nerovnováhou v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie v 33. odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku tieto skutočnosti správne preto konštatoval a v 61. odseku, in fine správne sa s nimi vysporiadal. Okrem toho zo znenia tejto zmluvnej podmienky je zrejmé aj to, že povinnosť dlžníka platiť zmluvnú pokutu ani pri jednej z týchto sankcií časovo nie je ohraničená ukončením obdobia, t. j. do kedy veriteľ je oprávnený túto zmluvnú pokutu počítať.

24. Pretože súd prvej inštancie týmito otázkami sa vôbec zaoberal, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku jednoznačne konštatoval, že práve z dôvodu, že nejde o individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku, pristúpil k posudzovaniu, či táto prípadne (nie) je v neprospech spotrebiteľa, neobstojí odvolacia námietka, že súd danú zmluvnú podmienku za neprijateľnú bez ďalšieho vyhlásil jedine z dôvodu, že ju nepovažoval za individuálne dohodnutú.

25. Neobstojí ani ďalšia odvolacia námietka, ktorou odvolateľ sa bráni proti záveru súdu prvej inštancie, že poplatok 50 € veriteľom bol požadovaný duplicitne. Medzi stranami nebolo v konaní sporným, že titulom predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere veriteľ namiesto deklarovanej čiastke úveru neposkytol 1 500 €, ale len 1 450 €, čo odvolateľ jednoznačne potvrdil ešte aj v odvolaní, keď sa bránil, že tento poplatok bol už započítaný do výšky poskytnutého úveru. Nie je preto medzi stranami sporným, že poskytnutá čiastka úveru nie je deklarovaných 1 500 €, ale len 1 450 € a týchto 1 450 € je celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru, ktorá v zmysle §9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení v čase uzavretia zmluvy mala byť v zmluve deklarovaná. Dôsledkom porušenia tejto povinnosti dodávateľa, t. j. že v zmluve nebola uvedená správna čiastka poskytnutého úveru, v zmysle §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. je, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26. Uvedenie nepravdivého údaja o výške poskytnutého úveru ako nevyhnutný vstupný údaj pre výpočet RPMN bez ďalšieho pritom má za následok aj nesprávny výpočet RPMN, pričom tento záver možno prijať bez potreby použiť akúkoľvek kalkulačku (hoci aj na výpočet RPMN). Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka v zmysle §9 ods. 2 písm. g) a j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení k 31.8.2014 musí totiž obsahovať tak celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ako aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných k 26.8.2014 s tým, že sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery

nákladov. Vzhľadom na to, že veriteľom do vzorca pre výpočet RPMN dosadených 1 500 € v danom prípade nie je správnu celkovou výškou spotrebiteľovi poskytnutého úveru, potom logicky ani veriteľom vykonaný výpočet RPMN pre nesprávny vstupný údaj 1 500 € nie je správny. Vzhľadom na to, že žalobcovi bol poskytnutý nižší úver (1 450 €), pri nezmenených hodnotách ostatných premenných dosadených do daného vzorca potom logicky aj správna RPMN musí byť vyššia, než je zo zmluvy vyplývajúcej 20,91 %, ktorá preto v zmluve je uvedená nielen nesprávne, ale aj v neprospech spotrebiteľa. Pre prijatie spoľahlivého záveru, že v zmluve RPMN je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, v danom prípade nebolo preto nevyhnutným poznať skutočnú RPMN, úplne dostatočnou bola vedomosť o istote, že z tu uvedených dôvodov v zmluve RPMN 20,91 % v zmluve jednoznačne je deklarovaná nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Odvolacia námietka o nevyhovujúcej žalobcom použitej internetovej kalkulačke je preto bezpredmetná.

27. Z uvedeného logicky vyplýva aj to, že pokiaľ veriteľ deklaroval, že žalobcovi poskytol úver 1 500 €, hoci mu poskytol len 1 450 €, tu prvýkrát mu poplatok 50 € už započítal na istinu poskytnutého úveru a potom duplicitne ho inkasoval, keď poplatok 50 € za poskytnutie úveru spotrebiteľ sa zaviazal veriteľovi zaplatiť na základe jeho požiadaviek vo vopred stanovenej formulárovej zmluve bez dosahu žalobcu na obsah týchto zmluvných podmienok, keďže $53,25 \text{ €} \times 36$ je len 1 917 €, pričom ako celková čiastka, ktorú dlžník podľa zmluvy musel zaplatiť veriteľovi nebola 1 917 €, ale až 1 967 €, t. j. o 50 € viac, než $53,25 \text{ €} \times 36$.

28. Každý z týchto dôvodov pritom aj sám o sebe je dostatočným dôvodom na to, aby spotrebiteľský úver poskytnutý na základe takejto úverovej zmluvy sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Preto pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalovaného zaviazal žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia vydať 1 707,44 € ako to, čo nad poskytnutých 1 450 € od žalobcu dostal, jeho rozhodnutie v celom rozsahu je vecne správne vrátane priznania úrokov z omeškania (§517 ods. 2 o. z., §3 NV SR č. 87/1995 Z. z.).

29. Z uvedených dôvodov odvolacie námietky žalobcu neobstoja, žiadna z nich nie je spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

30. Pretože ide o rozhodnutie, ktorým konanie končí, odvolací súd postupom podľa §396 ods. 1 CSP rozhodoval aj o trovách odvolacieho konania (§262 ods. 1 CSP), a to v súlade so zásadou úspechu zakotvenou v §255 ods. 1 CSP, keď úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu jeho trov v odvolacom konaní vynaložených proti neúspešnému odvolateľovi. Vzhľadom na povahu veci aplikáciu §257 CSP na rozhodnutie o trovách konania odvolací súd mal za vylúčenú. O výške náhrady trov v zmysle §262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

31. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie je prípustné, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

S výnimkou prípadov ustanovených v §429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).